

Posudek oponenta magisterské práce

Alexandra Čechová, *Aristotelský well-being jako problém současnosti*

Vedoucí práce: Mgr. Jakub Marek, Ph.D.

Ve své magisterské práci reflektuje bc. Čechová současná pojetí „wellbeing“ v konstelaci s Aristotelským konceptem „eudaimonia“.

Klady:

Silnou stránkou předložené práce je, že si autorka dobře uvědomuje složitost problematiky, kterou se zabývá, sleduje ji z více různých perspektiv a využívá při tom přiměřený výběr současné odborné literatury. Nejednoznačný závěr nepovažuji za slabinu, spíše oceňuji jeho otevřenost, přiměřenou nárokům tématu. Rovněž si cením autorčiny kultivované rezervovanosti vůči některým novějším koncepcím.

Zápory:

Obecným nedostatkem práce je její rozvolněná strukturace. Především jsou v ní některé aspekty wellbeingu a eudaimonie probírány opakovaně, aniž dochází k významnějším posunům v rozumění těmto aspektům, popř. k reflexi případných posunů. Malým příkladem je autorčin opakovaný výklad termínu eudaimonia: „Předložka “eu-” znamená dobrý, “daimon” se pak překládá jako duch/démon. Volně bychom tak mohli říct, že to znamená, že při nás stojí dobrý duch.“ (s. 22) „Řecké slovo eudaimonia znamená doslova "stav, kdy má člověk dobrého ducha"...“ (s. 24)

Výklad významu (či významů) termínu eudaimonia považuji pak celkově za slabší část práce. Především mám za mírně zmatečné tvrzení: „Eudaimonia byla definována zpravidla třemi vzájemně souvisejícími pojmy – ctností, moudrostí a prospívajícím well-beingem.“ (s. 22)

K dalším jednotlivým nedostatkům řadím zjednodušující tvrzení (která jsou však, aniž je to reflektováno, v dalším postupu zpochybněna). Tak na začátku práce autorka tvrdí: „Vyšší míra well-beingu koreluje nejen s lepším fyzickým, ale také psychickým stavem

člověka.“ (s. 9) V dalším postupu však ukáže pluralitu pojetí termínu wellbeing, která tak jednoduché tvrzení neumožňuje.

Drobnými nedostatky jsou jednotlivé chyby a formulační nedostatky: „většina lidí nemá pro pojem štěstí hlubší porozumění než jako pouhé potěšení...“ (s. 11) „vášeň může maximalizovat seberozvíjení se tím, že podporuje chuť zdolávat vyšší cíle, o nichž je známo, že podporují vysoký výkon v činnosti...“ (s. 16) Například Epikurejci považují... (s. 16) „vnitřní dobra jsou dobré samy o sobě...“ (s. 25). Kuriózní chybou je používání termínu „niance“ (s. 27, 32).

Podnět:

Sám bych v práci ocenil i konfrontaci myšlenek o správnosti snahy – ať již přímé, nebo nepřímé – o dosažení (jakéhokoli) stavu wellbeing (či eudaimonia) s koncepcí či koncepcemi, které tuto představu odmítají, např. ji považují za pouhou iluzi. Mám za to, že by takováto konfrontace pomohla k lepšímu porozumění tématu práce. Zároveň si však uvědomuji, že by šlo o úkol vyžadující velmi důkladnou přípravu, a svou poznámku proto uvádím jen jako podnět k případnému dalšímu studiu, nikoli jako výtku.

Hodnocení:

Vzhledem k přednostem i nedostatkům práce navrhuji hodnocení velmi dobře a od autorky očekávám standardní prezentaci její práce.

Mgr. Richard Zika, Ph.D.